

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
proprietarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Qvintum

**González Téllez, Emanuel
Francofurti Ad Moenum, 1690**

Caput XIII. a Alexander III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74544](#)

Sancti Remigii, in eaque agere de Davide presbytero oppidi Gandavi deposito à suo Episcopo Tornacensi. Integrā epistolā caremus, & magno cum dispendio; siquidem ex hoc fragmento non constat, quo iudicium ordine contra Danielem sacerdotem procederetur: unde in hac parte tot sunt sententiae, quot Expositores.

b *Commendata.*] De commendatione Ecclesiarum, & an talis commendatio habeatur pro beneficio, egi in cap. de multa, de preb.

c *Violentia.*] Credo legendum, *vincentia*, ut habetur in hac sexta collectione, & ita conveniat verbis sequentibus.

d *Taberna per nocte asset.*] Quando ingreditur in ea clericus prohibitum est, ut probavit in cap. clericis officiis, de vita & honestat. clericis.

e *Premissa dormitione.*] Glossa in cap. nihil, verbo minimum 7. quest. 1. licet hujus textus immemor, docuit non jejunum quoad celebrandum, seu communicandum eum judicandum, qui post duodecimam horam noctis præterita cibi indigestione laborat, & ipsius eructationes patitur, quasi eo die trajectus cibus credatur, quo indigestus in stomacho durat. Quam sententiam, & alios tenuisse refert Bernardus Diaz in praxi, cap. 34. Leander part. 2. de Sacram. tract. 7. disput. 5. Sed contrarium, immo eum, qui post cœnam, nullâ interiectâ dormitione pernoctavit, recte sequenti die Missa sacrificium offerre, aut Eucharistiam sumere, tenuerunt post D. Thomam

3. part. quest. 80. art. 8. ad 5. Navarr. in manual. cap. 21. num. 53. Suarez de sacram. disput. 68. sect. 4. Bonac. tom. 1. disp. 4. part. 6. punct. 2. numer. II. Fagundez in præcep. 3. Decalogi, lib. 3. cap. 5. Leander ubi suprà. Narbon. in borograph. hora 12 num. 74. & suadetur; nam illas plures, qui stomachi debilitatem patiuntur, & hujusmodi cruditates sequenti die retinent, prohiberentur Missam celebrare: cuius contrarium receptum videmus. Nec tunc obstat præsens textus, ubi necessariò videtur requiri dormitio ad digestionem, ut clericus possit Missam celebrare. Nam respondet in præsentis casu, D. Sacerdotem puniri, quia pernoctavit in taberna; quod significat per totam noctem in ea fuisse, l. urbana, §. pernoctare, ff. de V.S. & illum ingurgitationibus deditum ipla die Missam celebraffe, & per consequens non jejunum; non quia in somno cibum, & vinum non decoqueret; nam ut probat Laurentius Joubertus de cadis 1. paradox. 8. vigilans plus ciborum concoquit se horis, quam dormiens horis duodecim. Docuit Theophilus sect. 16. fol. 15. Sed quia non jejunus celebravit contra tot canones congestos suprà in cap. ex parte, de celebr. Miss.

f *Perpetuum silentium.*] Hæc verba exposui in cap. acrapula, de vita & honestat. clericorum.

g *Spoliari.*] Hanc ultimam textus partem exposui in cap. 4. de restit. spol.

C A P U T XIII.

* Alexander III.

Meminimus jam pridem tibi præcipiendo mandasse, ut dilecta filia N. Cassiotæ Abbatissæ monasterii sancti Zachariae, cuius electionem b confirmavimus, c munus benedictionis impenderes: sed quia Henricus pro altera parte ad nostram præsentiam accessit, & à te exinde ad nostram audientiam appellavit, proponens, quod eam accusaret de simonia; ideo mandatum nostrum distulisti effectui d mancipare; quia vero non decet te in hac parte appellationi ejusdem H. deferre, cùm non liceat laicis contra clericos, & monachos testimonium ferre, & cùm idem H. fuerit memorata Cassiotæ manifestus inimicus, & e contra eam testimonium tulerit; nos, si bene meminimus, eandem Abbatissam benedici mandavimus, & adhuc ap. cess. mandamus, quatenus, cùm inde fueris requisitus, præfatae Abbatissæ contradictione, & appellatione cessante, munus benedictionis non differas impetriri.

N O T A E.

1. a *Lex. III.*] Ita etiam legitur in secunda collectione, sub hoc tit. cap. 2. nullibetiam exprimitur, cui rescribat Alexander: unde cognosciri non potest, de quo monasterio monialium in præsenti agatur, aut ubi monasterium S. Zachariae fuerit.

b *Confirmarimus.*] Inde cognoscitur, monasterium hoc esse immediate subjectum Romanæ Sedi; nam ad Apostolicam Sedem spectat confirmationis Abbatissarum, quæ illi immediate subsunt, cap. si *Abbatem*, de elect. in 6. Tamburin. *de jure Abbatiss.* disput. 29. quæst. i.

c *Munus benedictionis.*] Quæ benedictio solet dici ordinatio, & consecratio. Div. Gregor.

lib. 6. epis. 12. ibi: *Constituentes*, ut obenre ante dicti monasterii Abbatissâ, non extranea, sed quam congregatio sibi de suis elegerit, ordinetur; quam tamensi digna huic monasterio judicata fuerit, ejusdem loci Episcopus ordinet. S. Radegundis Patribus Concilii Turon. 2. tom. 1. Concil. Gallie scribit, Agnetem sui monasterii Abbatissam Beatissimi Germani, præsentibus fratribus, benedictione consecratam: de qua benedictione agitur in Clement. attendentis, §. statim, de statu monach. & tractant Tamburinus de jure Abbat. disput. 29. per totam. Cellotius de Eccles. Hierarch. cap. 11. in fine.

d *Mancipare.*] Quia videbatur, pendente accusatione ipsam non esse honorandam, juxta textum in cap. 3. hoc tent. ubi hæc verba exposui.

e Et

^a Et contra eam testimonium tulerit. ^b Conjunxit simul Alexander, quod ipse inimicus fuerat, & quod contra ipsam testimonium dixerat, nam ex depositione tantum suspectus fiebat, non vero inimicus, ut probat Donel. lib. 15. comment. cap. 2. Mancinus lib. 1. genial. cap. 42. Qui autem

testimonium dixit contra me in causa criminali, iterum quasi inimicus contra me non auditur, ^c L. antepenult. ff. de testibus: quam contra Cuiacum explicat Forner. lib. 2. select. cap. 10.

Commentarium hujus textus dedi supra in cap. cum P.

C A P U T X I V.

^a Bisuntino Archiepiscopo.

Icet in Beato Petro Apostolorum principe ligandi, atque solvendi nobis à Domino sit attributa facultas, quam in subjectos, juxta suorum exigentiam meritorum exercere liberè debeamus; exemplo tamen illius, qui omnes salvat, & neminem vult perire, libentius intendimus ad solvendum, quam ligandum, et si nonnullæ sunt culpa, in quibus est culpa relaxare vindictam. Sanè cùm olim ex litteris B. Decani sancti Stephani, & G. Cantoris, I. T. I. O. & N. Canonorum Ecclesiarum Bisuntinæ ad Apost. Sedi audientiam pervenisset, te varia crimina commisisse, ac ab eis fuisse per easdem litteras super perjurio, crimen simoniae, & incestu delatus, fel. rec. Cœl. Pp. prædec. n. servata judiciariâ gravitate, tibi certum terminum assignavit, quo responsurus objectis, Apostolico te conspectui præsentares. Cùm autem tu juxta tenorem factæ tibi citationis ad Sedem Apostolicam accessisses, te, & dil. fil. I. & O. Archid. apud Sed. Apostolicam constitutis, expectavimus aliquandiu, si qui forsan contra te procederent, & quæ de te litteris intimarant, proponerent inscribendo. Cæterum cùm nec unus appareret, qui te impeteret de prædictis, ne aliquid de contingentibus præmittere videremur, à prædictis I. & O. Archid. in nostra, & fratum nostrorum præsentia constitutis quæsivimus diligenter, si quid super præmissis adversus te pro se vel a liis proponere vellent, & quod scriperant, legitimè demonstrare. Ipsi autem, quod non proposito accusandi hæc scriperant, responderunt; sed quia tu super quibuldam incorrigibilis videbaris, quædam de te Sedi Apost. duxerant intimanda: sed nuntius, qui pro litteris impetrando accessit, mandati formam præsumpsit excedere. Nos igitur famæ tuæ confulere cupientes, dictis Canonis contra te super prædictis silentium duximus imponendum, ne te de cætero his super ipsis accusare licet, vel infamare, illius sequentes exemplum, qui cùm mulieri dixisset: Quis te condemnavit mulier? Et illa: b Nemo Domine. Nec ego, inquit, te condemnabo: vade, jam amplius noli peccare. Quia vero prædicti Canonicæ circa vinculum inscriptionis desistere voluerunt, eis de juris permissione id non duximus imputandum. Ne autem in absolutione tua minus canonice procedere videamur, quamvis potius in odore bona opinionis nostrorum Coëscoporum, quam eorum infamia deletemur, ven. F. n. Cabilon. Episcopo, & dil. fil. d' Abbati de Firmitate inquisitionem famæ tuæ duximus committendam. Datum Ro-

ma, &c. iv. Idus Junii.

N O T A E.

^a Bisuntino.] Ita etiam legitur in tertia collectione, sub hoc titul. cap. 1. & in epistolis ipsius Pontificis editis Coloniae, fol. 121. Bisuntium, seu Besantium, vulgo Bezancon, amplissima est urbs Galliae in Comitatu Burgundia, cuius meminerunt Cæsar lib. 1. de bello Gallico, cap. 9. Marcellinus lib. 15. Tacitus lib. 20. annal. quos referunt fratres Sarmath. tom. 1. Gallic Christ folio 118. Aliquando Imperialia iura novit, teste Crantio lib. 13. Saxon. cap. 15. Dicitur & Chrysopolis, effeta Metropolis maxima Sequanorum, que quinta Lugdunensis dicitur, ut probat Idumay in notis ad Innoc. III. epist. 164. De Amadeo ejus Præfule in præsenti agitur. Cùm enim Amadeus delatus esset coram Coelestino III. à Canonicis & Archidia-

D. D. Gonzal. in Decretal. Tom. V.

conis suis de perjurio, simonia, & incestu, in Curia Romana ad diem dictum stetit: sed defuncto Coelestino, nullo accusatore se inscribente Innocentius III. ejus famæ inquisitionem commisit Cablonensi Episcopo & Abbatii defirmitate. Dum pendebat hæc inquisitio, Humbertus, Stephanus, & Petrus Bisuntinæ dicæcisis Amadeum iterum Innocentio deserunt, qui causam commisit Bernardo Gebennenensi Episcopo l. 2. regest. 14. epist. 124. & tandem inquisitione peractâ, purgatio canonica injuncta fuit ipsi Archiepiscopo ab Innocentio III. in epistola missa Episcopo Lingoniensi, & Abbatii Morismundi, lib. 4. regest. 16. epist. 63. in hæc verba: Auditis & intellectis, quæ super inquisitione facta contra venerabilem F. N. Archiepiscopum Bisuntin. fuere proposita coram nobis: quia per depositiones testimoniū constat evidenter, ipsum clericos, cùm eos promovebat ad ordines, fecisse præ-